

Dosarul nr. 1ra-1515/2022
1-19034310-01-1ra-24102022

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

06 decembrie 2023

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție
Completul de judecată în componența:
Președinte
Judecători

Țurcan Anatolie
Talpă Boris
Eremciuc Ghenadie

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de către avocata Saitarlı Natalia în comun cu partea vătămată Todos Grigore și de către partea vătămată Todos Grigore, prin care solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 27 iunie 2022, în cauza penală privindu-l pe

Drangoi Ion XXXXX, născut la
XXXXXX, originar și domiciliat în
XXXXXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond: 03.06.2019 – 13.12.2021;
Instanța de apel: 06.01.2022 – 27.06.2022;
Instanța de recurs: 24.10.2022 – 06.12.2023.

Asupra recursurilor declarate, în baza actelor din dosar, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 13 decembrie 2021, *cauza fiind examinată potrivit rigorilor art. 364¹ Cod de procedură penală pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală*, Drangoi Ion a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal.

A fost încetat procesul penal în privința lui Drangoi Ion, vinovat de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 179 alin. (1) Cod penal, cu liberarea de răspundere penală din motivul expirării termenului de prescripție.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Drangoi Ion la 21 mai 2018, aproximativ la ora 02.30, împreună și de comun acord cu altă persoană, intenționat, în lipsa consimțământului proprietarului, lezând dreptul constituțional al persoanei prevăzut de art. 29 din Constituția Republicii Moldova, conform căruia, domiciliul și reședința sunt inviolabile și nimeni nu poate pătrunde sau rămâne în domiciliul sau reședința unei persoane fără consimțământul acesteia, au pătruns ilegal în domiciliul cetățeanului Todos Grigore, amplasat în s. XXXX, r-nul XXXXX, iar la cerința ultimului de a părăsi domiciliul, aceștia au refuzat.

Acțiunile inculpatului Drangoi Ion au fost încadrate juridic de către prima instanță în baza art. 179 alin. (1) Cod penal, conform indicilor „*Violarea de domiciliu, adică pătrunderea, rămânerea ilegală în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia, refuzul de a-l părăsi la cererea ei*”.

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată, procurorul în Procuratura raionului Cahul, Iepure Andrei, a declarat apel, prin care a solicitat casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care a-l recunoaște vinovat pe Drangoi Ion de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, a i se stabili pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis; cu admiterea acțiunii civile înaintate de către partea vătămată.

În motivarea apelului, procurorul a indicat că solicită casarea parțială a sentinței în partea încetării procesului penal cu liberarea de răspundere penală din motivul expirării termenului de prescripție a lui Drangoi Ion.

A susținut că, reieșind din faptul că infracțiunea a fost comisă la 21 mai 2018, iar cauza penală a fost deferită justiției la 31 mai 2019, Drangoi Ion fiind citat și fiind dispusă aducerea sa silită pentru mai multe termene de judecată, nu s-a prezentat în fața instanței și a fost imposibil de a fi adus silit din motivul absenței în localitatea în care domiciliu, iar la 23 iulie 2020 a fost anunțat în căutare prin încheierea instanței de judecată.

Ulterior, la 03 septembrie 2020, Drangoi Ion a fost depistat de către organele de poliție și înștiințat despre data ședinței, însă la fel nu s-a prezentat în fața instanței, fiind citat contra semnătură, dar și fiind dispusă aducerea sa silită pentru mai multe termene de judecată. Astfel, la 17 septembrie 2021 a fost iarăși anunțat în căutare prin încheierea instanței de judecată, prezentându-se pentru prima dată în fața instanței în ședința din 16 noiembrie 2021, când și a fost examinată cauza în procedura simplificată.

Astfel, a considerată procurorul că, sunt, la caz, aplicabile prevederile art. 60, alin. (5) Cod penal, și a constatat că curgerea prescripției s-a suspendat, deoarece Drangoi Ion s-a sustras de la judecată, și curgerea prescripției nu a fost reluată nici prin reținerea acestuia și nici prin autodenunțare.

3.1. În apelul declarat de către partea vătămată Todos Grigor s-a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul Drangoi Ion să fie condamnat pentru infracțiunea săvârșită, cu restituirea prejudiciului material cauzat acestuia.

În motivarea apelului s-a invocat că sentința primei instanțe este ilegală din motivele ce urmează.

Procedura examinării cauzei s-a extins din cauza căutării îndelungate a inculpatului Drangoi Ion, de la 14 august 2019 – 16 noiembrie 2021, deși ultimul se afla în Republica Moldova și a recunoscut vina, ceea ce, în opinia sa, este tergiversarea cauzei în interesul inculpatului.

A mai indică că, după ce a apărut Drangoi Ion la ședință de judecată pe data de 16 noiembrie 2021, a încetat să mai primească citații de la Judecătoria Cahul, deși a scris de câteva ori cereri să-i fie transmise citații prin poștă. Respectiv, neprimind

citații, nu a putut să participe la examinarea cauzei respective la ședințele pe data de 29 noiembrie 2021, 30 noiembrie 2021 și 13 decembrie 2021, și să înainteze cerere de acțiune civilă față de Drangoi Ion privind prejudiciul material cauzat.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 27 iunie 2022 au fost admise apelurile declarate, inclusiv din oficiu, a fost casată parțial sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 13 decembrie 2021, în partea încetării procesului penal în privința lui Drangoi Ion, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 179 alin.(1) Cod penal, cu liberarea de răspundere penală din motivul expirării termenului de prescripție, rejudecată cauza, cu adoptarea unei noi hotărâri, după cum urmează:

Drangoi Ion recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal a fost liberat de pedeapsă penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție.

În rest, sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 13 decembrie 2021, a fost menținută.

Instanța de apel, în motivarea soluției adoptate a menționat că analizând probele prezentate de acuzatorul de stat în susținerea învinuirii imputate inculpatului Drangoi Ion prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, și anume: declarațiile părții vătămate Todos Grigore, declarațiile inculpatului Drangoi Ion, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 04 martie 2019 cu foto-tabel, procesul-verbal de audiere suplimentară a părții vătămate din 04 martie 2019, procesul-verbal de examinare a obiectului din 07 mai 2019, s-a confirmat incontestabil vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate.

În acest sens, instanța de apel a conchis că prima instanță a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului, dând faptelor săvârșite de acesta o încadrare juridică corespunzătoare materialului probator administrat, iar cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Totodată, s-a menționat că prima instanță întemeiat a ajuns la concluzia de a emite o sentința de condamnare, fără stabilirea pedepsei și liberarea de pedeapsa penală, însă partea descriptivă a sentinței nu corespunde dispozitivului, or, instanța de judecată l-a liberat pe inculpatul Drangoi Ion de răspundere penală din motivul expirării termenului de prescripție.

Astfel, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 60 Cod penal, art. 389, alin. (1), (4), pct. 3), (6) Cod de procedură penală, a conchis că inculpatul Drangoi Ion recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal, urma a fi liberat de pedeapsă penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție.

În continuare, s-a menționat că odată ce din momentul comiterii infracțiunii, data de 21 mai 2018, și până în prezent a trecut o perioadă mai mare de 2 ani și ținând cont de prevederile art. 60, alin. (1) lit. a) Cod penal, instanța de apel a considerat necesar de a libera de pedeapsă penală pe inculpatul Drangoi Ion recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 179, alin. (1) Cod penal, pe motivul expirării termenului de prescripției.

Așadar, prin prisma art. 389, alin. (1), (4), pct. 3), (6) Cod de procedură penală, instanța de apel a constatat că Drangoi Ion recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179, alin. (1) din Codul penal, urmează să fie liberat de pedeapsă în legătură cu intervenirea termenului prescripției, în temeiul art. 60 Cod penal.

Cu referință la criticile procurorului expuse în cererea de apel și în ședința de judecată, privitor la faptul că sunt la caz aplicabile prevederile art. 60, alin. (5) Cod penal, iar curgerea prescripției la caz s-a suspendat deoarece Drangoi Ion s-a sustras de la judecată, și curgerea prescripției nu a fost reluată nici prin reținerea acestuia și nici prin autodenunțare, instanța de apel a reținut că, potrivit art. 60, alin. (2), (4), (5) Cod penal, *„prescripția curge din ziua săvârșirii infracțiunii și pînă la data rămîinerii definitive a hotărîrii instanței de judecată. (4) Prescripția se va întrerupe dacă, pînă la expirarea termenelor prevăzute la alin.(1), persoana va săvîrși o infracțiune pentru care, conform prezentului cod, poate fi aplicată pedeapsa cu închisoare pe un termen mai mare de 2 ani. Calcularea prescripției în acest caz începe din momentul săvîrșirii unei infracțiuni noi. (5) Curgerea prescripției se suspendă dacă persoana care a săvîrșit infracțiunea se sustrage de la urmărirea penală sau de la judecată. În aceste cazuri, curgerea prescripției se reia din momentul reținerii persoanei sau din momentul autodenunțării. Însă persoana nu poate fi trasă la răspundere penală dacă de la data săvîrșirii infracțiunii au trecut 25 de ani și prescripția nu a fost întreruptă prin săvîrșirea unei noi infracțiuni”*.

Astfel, instanța de apel a reiterat că legiuitorul a stabilit situațiile concrete în care termenul de prescripție se suspendă și care sunt temeiurile suspendării. La caz, însă, prima instanță a întreprins măsuri de căutare a inculpatului la data de 23 iulie 2020.

Ulterior, la 03 septembrie 2020 Drangoi Ion a fost depistat de către poliție și înștiințat despre data ședinței. La 17 septembrie 2021 a fost iarăși anunțat în căutare prin încheierea instanței de judecată, prezentându-se în fața instanței în ședința din 16 noiembrie 2021.

În lumina celor expuse, instanța de apel a reținut ca neîntemeiat argumentul procurorului că curgerea prescripției la caz s-a suspendat, deoarece Drangoi Ion s-a sustras de la judecată și curgerea prescripției nu a fost reluată nici prin reținerea acestuia și nici prin autodenunțare. Or, la data de 23 iulie 2020, a fost anunțat în căutare prin încheierea instanței de judecată iar la data de 03 septembrie 2020 Drangoi Ion a fost depistat de către organele de poliție. Prin urmare, din data de 03 septembrie 2020 curgerea prescripției a fost reluată fiind suspendată la 17 septembrie 2021 când a fost iarăși anunțat în căutare prin încheierea instanței de judecată.

Cât privește solicitarea părții vătămate Todos Victor de casare a sentinței primei instanțe și restituirea cauzei la o nouă rejudecare pentru a i se acorda dreptul de a se adresa cu acțiune civilă, instanța de apel a menționat că, la caz, partea vătămată nu a prezentat probe și argumente plauzibile care ar convinge instanța privitor la imposibilitatea acestuia de a depune o acțiune civilă, or, ultimul a luat cunoștință cu materialele cauzei, a avut posibilitate de a-și angaja un avocat pentru

a-i acorda asistență juridică, nu au fost stabilite careva impedimente pentru ca acesta să-și poată exercita dreptul de a solicita încasarea prejudiciului material de la inculpat. Or, pe durata întregului proces părțile sunt obligate să manifeste diligență și să se intereseze de soarta dosarelor care se examinează la cererile acestora.

5. Legalitatea și temeinicia deciziei instanței de apel este contestată cu recurs de către avocata Saitarlî Natalia în comun cu partea vătămată Todos Grigore, prin care se solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului declarat, se indică că partea vătămată nu a fost citat legal la ședințele de judecată ale primei instanțe, astfel, fiind lipsit de posibilitatea de a înainta acțiune civilă către inculpatul Drangoi Ion. Totodată, indică că instanța de apel a dat o interpretare eronată prevederilor art. 60 Cod penal.

5.1. În recursul declarat de către partea vătămată Todos Grigore se solicită casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată. În susținerea celor invocate, recurentul indică motive similare celor din cererea de apel, inclusiv, faptul că nu a fost citat, precum și că unele documente de la materialele cauzei au fost falsificate.

6. Procurorul a prezentat referință pe marginea recursului declarat de către avocata Saitarlî Natalia în comun cu partea vătămată Todos Grigore, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, menționând că argumentele invocate în recurs au constituit obiect de examinare în instanța de apel, iar o altă opinie asupra probelor care au fost puse la baza hotărârii de condamnare nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei, iar, cu privire la recursul declarat de către partea vătămată Todos Grigore, a pledat pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind depus peste termen.

7. Examinând admisibilitatea recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că acestea sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. XI alin. (3) al Legii nr. 246 din 31.07.2023 în vigoare din 01 septembrie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conexe reformei Curții Supreme de Justiție), recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei Legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Subsidiar, din textul Legii vizate, reiese că procedura de examinare a admisibilității recursurilor depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data în vigoare a acestei Legi, urmează să fie efectuată conform noilor modificări introduse în prevederile Codului de procedură penală, în vigoare din 01 septembrie 2023.

Conform dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023), instanța de recurs, examinând admisibilitatea recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în baza materialelor din dosar, este în drept să declare recursul inadmisibil în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Or, prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01.09.2023), stipulează că instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute la art. 427 invocate în recurs.

În continuare, potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare din 01.09.2023), un complet din 3 judecători declară inadmisibil recursul dacă recursul este vădit neîntemeiat.

Totodată, completul de judecată menționează că, deși recurenții au înaintat două recursuri, temeiurile și argumentele din cuprinsul acestora sunt similare, astfel, se va expune concomitent pe ambele recursuri.

Așadar, reieșind din conținutul recursurilor declarate, completul de judecată atestă că titularii acestora invocă faptul că partea vătămată, Todos Grigore nu a fost citată în cadrul ședințelor de judecată ale primei instanțe, astfel, fiind lipsit de posibilitatea de a participa la examinarea cauzei respective, precum și să înainteze cerere de acțiune civilă față de Drangoi Ion privind prejudiciul material cauzat.

În acest sens, completul de judecată, analizând materialele cauzei, constată că partea vătămată, Todos Grigore, a fost citat și s-a prezentat la ședința de judecată din 16 noiembrie 2021 (f.d.106, Vol. II). Ulterior, ședința a fost amânată pentru data de 24 noiembrie 2021, însă, partea vătămată, deși a fost înștiințat, nu s-a prezentat, inclusiv, la ședințele de judecată din 29 noiembrie 2021, 30 noiembrie 2021, 12 decembrie 2021, și nici nu a informat instanța de judecată despre motivele neprezentării sale. Or, în temeiul art. 60 alin. (2) pct. 1), art. 323 Cod de procedură penală, partea vătămată este obligată să se prezinte la citarea organului de urmărire penală sau a instanței judecătorești.

Concomitent, completul de judecată reține că în ședința de judecată a primei instanțe din 16 noiembrie 2021, s-a dispus, prin încheiere protocolară judecarea prezentei cauze penale în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală (f.d.106, Vol. II), fiindu-i explicat părții vătămate, în ordinea art. 364¹ alin. (5) Cod de procedură penală, dreptul de a deveni parte civilă. Însă, partea vătămată, fiind însoțit de avocații Vragalev Ștefan, Reșulchi Galina, nu a înaintat careva cereri în acest sens.

Subsidiar, în acest context, completul de judecată reține raționamentele indicate de către instanța de apel, prin care s-a enunțat că ”partea vătămată, Todor Grigore, nu a prezentat probe și argumente plauzibile care ar convinge instanța de apel privitor la imposibilitatea acestuia de a depune o acțiune civilă, or, ultimul a luat cunoștință cu materialele cauzei, a avut posibilitate de a-și angaja un avocat pentru a-i acorda asistență juridică, nu au fost stabilite careva impedimente pentru ca acesta să-și poată exercita dreptul de a solicita încasarea prejudiciului material de la inculpat. Or, pe durata întregului proces părțile sunt obligate să manifeste diligență și să se intereseze de soarta dosarelor care se examinează la cererile acestora”. Totodată, se impune a menționa că pentru a porni acțiunea civilă, este necesar să fie depusă o cerere de către partea vătămată, cerere, care la caz, nu a fost depusă.

Subsecvent, cu referire la faptul că instanța de apel, recunoscându-l vinovat pe Drangoi Ion de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179, alin. (1) Cod penal,

pripit l-a liberat de pedeapsă în legătură cu intervenirea termenului prescripției, completul de judecată menționează temeinicia acestei constatări, care vine în conformitate cu prevederile art. 389, alin. (1), (4), pct. 3), (6) Cod de procedură penală, instanța de apel, în acest sens, motivându-și decizia în conformitate cu prevederile legale.

În continuarea relatărilor sale raportate la alegațiile invocate de către recurenți în recursuri, completul de judecată reiterează că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate de către partea vătămată și de către procuror, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, iar motivarea soluției fiind în corespundere cu dispozitivul hotărârii, acesta fiind clar.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc, că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeuriile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Drept urmare, cu referire la criticile invocate de apărare precum că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, completul de judecată le apreciază ca fiind neîntemeiate, deoarece, verificând minuțios decizia recurată în raport cu argumentele invocate în apeluri, se atestă că apelanții au primit răspuns la argumentele înaintate, iar simplul dezacord al titlaturilor cererilor de recurs cu soluția pronunțată în speță, nu constituie temei de admitere a recursurilor în sensul formulat. Mai mult, în conținutul recursurilor nu au fost descrise care anume din motivele apelurilor nu au fost luate în considerație la judecarea cauzei.

În acest sens, instanța de recurs menționează, că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat în speță.

În urma verificării materialelor cauzei, completul de judecată constată că instanța de apel, la judecarea apelurilor, a respectat prevederile art. 413, 414 Cod de procedură penală. Or, instanța de apel audiind participanții la proces, examinând probele administrate de către prima instanță, și apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului Drangoi Ion de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal, cu liberarea acestuia de pedeapsă penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție, motivându-și temeinic soluția adoptată, așa cum este indicat în pct. 4. al prezentei decizii, soluție pe care instanța de recurs o însușește și reiterează căreia nu

o consideră necesară, deoarece soluția instanței de apel este pe deplin conformă circumstanțelor de fapt și de drept stabilite, precum și practicii judiciare constante.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*a se vedea, în special, cauzele Garcia Ruiz v. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999; Helle v. Finlanda, hotărârea din 19 decembrie 1997*).

Totodată, în concepția Curții Europene, art. 6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (*cauza Van de Hurk v. Olanda, nr. 16034/90 din 19 aprilie 1994, Immeubles Groupe Kosser v. Franța, nr. 38748/97 din 9 martie 1999*).

Față de cele ce preced, completul de judecată atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel, nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, urmând a fi dispusă inadmisibilitatea recursurilor declarate, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor declarate de către avocata Saitarlî Natalia în comun cu partea vătămată Todos Grigore și de către partea vătămată Todos Grigore, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 27 iunie 2022, în cauza penală privindu-l pe **Drangoi Ion XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Țurcan Anatolie

Judecători

Talpă Boris

Eremciuc Ghenadie